

PER DIDELĖ PRADINUKŲ

ORGANIZACIJAI?

Gift norėjo pereiti į Merginų organizaciją.

Liusi Styvenson Evel
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko Nigerijoje.

Sveikinu atvykusį Pradinukų organizaciją! – klasės priekyje stovėjo sesuo Agbor, Gift Pradinukų organizacijos vadovė. – Šiandien mokysimės giesmę „Kaip jus mylėjau“¹.

Užgrojo muzika, ir mažesni vaikai susiruošė giedoti. Bet Gift jau mokėjo šią giesmę. Ji giedojo ją šimtą kartų! Šiandien ji nelabai norėjo giedoti.

Gift jau pavargo nuo Pradinukų organizacijos. Ji buvo vyresnė, aukštesnė ir didesnė už visus kitus vaikus. Visos jos draugės bažnyčioje priklausė Merginų organizacijai. Jai dar buvo likę beveik visi metai iki tol, kol galės kartu su jomis eiti į Merginų organizacijos pamokas ir veiklas.

Kol visi kiti giedojo, Gift tylėjo. Ji sumurmėjo kai kuriuos giesmės žodžius, bet savo viduje įnirtingai mąstė.

Tada jai kilo mintis. Galbūt, jei ji pasikalbėtų su vyskupu, jis leistų jai eiti į Merginų organizaciją anksčiau, kad ji galėtų būti su savo draugėmis.

Gift sutiko vyskupą Ačombį po bažnyčios. „Labas, vyskupe, – tarė ji. – Tikrai nesijaučiu priklausanti Pradinukų organizacijai. Esu didesnė ir vyresnė už visus kitus vaikus. Ar galėčiau vietoj jos lankyti Merginų organizaciją?“

Vyskupas Ačombis nusišypsojo. Jis tarė: „Žinau, kad perėjimas į Merginų organizaciją yra labai jaudinantis. Bet pereiti galėsi tik tais metais, kai tau sukaks 12 metų. Man labai gaila dėl to.“

Gift nudelbė akis į batus. „Gerai.“

„Pradinukų organizacijai pasisekė, kad tu esi pas juos, – pasakė vyskupas. – Manau, kad jaunesni vaikai tavimi labai žavisi. Tu gali jiems labai padėti.“

Likusią dienos dalį Gift jautėsi liūdna. Metus jaustis vienišai Pradinukų organizacijoje buvo ilgas laiko tarpas.

Bet tada Gift susimąstė apie vyskupo Ačombio žodžius. Ar kiti vaikai tikrai ją žavėjosi? Ji niekada anksčiau nebuvo to pastebėjusi.

Kitą savaitę Gift atsisveikino su draugėmis joms einant į Merginų organizacijos klasę. Ji atsiduso ir nuėjo į Pradinukų klasę.

Kai atėjo laikas giedoti, Gift atsistojo prieš visus klasės priekyje. „Šiandien išmokysiu jus vienos mėgstamiausių savo giesmių“, – pasakė ji. Ji padėjo vaikams išmokti žodžius. Tada ji giedojo giesmę kartu su jais. Jiems giedant, Gift viduje jautė šilumą ir laimę. Ji žinojo, kad jautė Šventąją Dvasią.

Neilgai trukus, Pradinukų organizacijos pamoka beveik baigėsi! Po baigiamosios maldos Gift susiruošė eiti link koridoriaus. Ji norėjo susirasti drauges po Merginų organizacijos pamokos ir pasisveikinti.

Tačiau viena iš mažų mergaičių ją sustabdė. „Ačiū, kad giedojai su mumis!“ Ji apkabino Gift. „Kai užaugsiu, noriu būti panaši į tave.“

Gift nusišypsojo. Ji vis dar nekantravo pereiti į Merginų organizaciją ir vylėsi, kad kiti metai greitai praeis. Tačiau ji žinojo, kad vis tiek gali mokytis ir daryti gerus darbus Pradinukų organizacijoje.

Ir galbūt vyskupas Ačombis buvo teisus. Ji gali daug ką pakeisti. ●

„Tikrai nesijaučiu priklausanti Pradinukų organizacijai. Esu didesnė ir vyresnė už visus kitus vaikus. Ar galėčiau vietoj jos lankyti Merginų organizaciją?“

„Gift, – pasakė sesuo Agbor, – ar norėtum padėti man mokytis šios savaitės giesmės?“

„Mmm, žinoma, – tarė Gift. – Kokios giesmės mokysimės?“

„Dievo vaikas aš“², – atsakė sesuo Agbor. – Ačiū tau už pagalbą! Manau, kad vaikams bus smagu iš tavęs pasimokyti.“

1. Vaikiškų dainelių knyga, p. 74

2. Vaikiškų dainelių knyga, p. 2